

Előfizetési árak:
 Egész évre . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi föl

Bevándolt gimnázium.

Pécs, 1896. február hó 19

Nem alaptalan a panasz, hogy hazánk művelt középosztályának ifjúsága nagyon realiztikus irányu; már az iskola padjain hijával van minden poézisnek, nincsenek magasabb eszményképei, hanem már Vergilius és Tacitus fordítása közben azon jár az esze, hogyan lehet majd az iskolából kikerülve sok pénzt, főleg pedig jó zsiros hivatalt szerezni, mert a hivatal és penzió azok a delejes sarkok, a melyek középosztályunkra a leghatalmasabb vonzó erőt gyakorolják, az egész társadalmat fizetési és rangosztályokba sorozzák s az érdemeket szolgálati évek szerint becsülik.

Ifjúságunk ebben a hivatalnoki kasztra tagozott társadalomban aztán folyton azt hallja hangoztatni, hogy a ki manapság boldogulni akar ez életben, annak le kell tenni holmi nemzeti ábrándok után való kapkodásról, nem szabad ellenzékeskedni, hanem tolni kell a kormány szeke-
 rét, mert csak a kormány adhat kenyeret a diploma mellé. Elrettentő példakép oda állítják a többi közt Apponyi Albert grófot, a ki a nemzeti követelésekkel való kacérkodásnak köszönheti, hogy minden fényes tehetsége dacára eddig még a XI-ik rangosztályba sem juthatott be s dacára, hogy már nem mai gyerek, még egyetlen szolgálati éve sincsen s megtörténhetik vele, hogy mire megjön az esze s átsap

a kormánypártra, miniszter még sem lehet, mert nem kap majd kor-engedélyt.

Otthon és a társadalomban hallott ezeket az életnézeteket aztán a legtöbb iskola kötelességének tartja az ifjúság lelkében megerősíteni s rendszerre fejleszteni. Isten mentsen, hogy középiskoláink hazafiatlan irányban neveljék az ifjúságot; az ilyen iskolát nem is tűrné meg a magyar állam!

Csak arról van szó, hogy az ifjúság lelkében meggyőződésé érlelődjék, mikép a hazafiság és kormánypártiság annyira azonos fogalmak, hogy a mi ezen túl van, az már rebelliskodás s veszedelmes az egyénre, mivel pedig a haza is csak egyének sokaságából áll, a hazára is.

Zrinyi és Frangepán, Bocskay, Bethlen és Rákócy mint a törvényes hatalom ellen lázadók bűnös merényleteikkel önmaguk pecsételték meg balsorsukat, a melyet az igazságos gondviselés mért rájuk. Básta, Karaffa, Heister s más dicső császári generálisok csak a törvényes béke és az ország nyugalma érdekében alkalmazták azt az atyai szigort, a mit rebellis történetírók vandalizmusnak kereszteltek.

Az ily szellemben való tanítás kedves a magyar kormánynak, mert ebből megtanulhatja az ifjúság, hogy a magyar nemzet függetlenségének csak martirjai vannak, a hatalom árnyékában meghuzódóknak pedig jut a rang, pénz, vagyon és

befolyás. Ebből levonhatja a mi okos és reális gondolkozású ifjúságunk a tanulságot, hogy az élet küzdelmeiben melyik oldalra álljon s így lesz örökéletű az oppor-
 tunusan megalkuvó hatvanhetes kormány s az azt támogató szabadelvű párt.

Vannak azonban még, hála istennek, iskoláink, a melyek nem a kormánypárt hiveinek szaporítását tűzték ki főcélukul a nevelésben, hanem a nemzeti ideálok kultuszát iparkodnak a fogékony ifjui ke-
 belbe csepegtetni.

Ezek az iskolák persze a fekete könyvben vannak feljegyezve a kormánynál s azért érettségi vizsgálataikra kormányképviselők gyanánt olyan tizenhárom próbás mamelukokkal lesznek megtisztelve, a kik csak osztrák-magyar történelmet ismernek s csak osztrák-magyar nevelést tűrnek meg,

Igy jutott a pécsi főgimnázium is ahhoz a kiváló szerencséhez, hogy érettségi vizsgálatainál kormánybiztosul Schwicker Henrik szász-paktumos kormánypárti képviselőt tisztelhetette.

Ez a bakszász kitűnőség persze nem a legkellemesebben lehetett érintve az által a magyar hazafias szellem által, a mely ennek az intézetnek tanári karát és ifjúságát egyaránt átlengi s azért iparkodott is a kormányhoz beterjesztett jelentésében a pécsi főgimnáziumot befekteteni, mint a hol állam-felforgató forradalmi tanokat hirdetnek.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Tartalékos vőlegények és menyasszonyok.

I.

Csodálom, hogy a karrikaturák és figurák után lázasan kutató író urak nem vették még eddig észre a mi kedves társadalmunkban a „tartalékos vőlegények” érdekes speciest. Ne tessék félreérteni! Az itt lepin-
 gálandó fiatal uraknak nem a hadsereghez, hanem valamely fiatal leányhoz és Hymen rózsaláncához való viszonyát értem a „tartalékos” titulussal. Szórol-észora úgy van az, hogy egy praktikus gondolkozó familia és annak méltó leánya tartalékba helyez egy fiatallembert és arra az esetre — ha az idők folyamán jobb parthiera szert nem tehet — akkor a tartalékos vőlegény be lesz hivatalosan szolgálattételre az oltárhoz; ellen-
 kező esetben a szerencsétlen pótudvarló legfeljebb vigaszképen elfogadtatik azontul házi-
 barátnak.

A „tartalékos vőlegény” ma már föl-
 lelhető minden jól és praktikus nevelt há-

zasulandó leány szalonjában. Egy gyámoltalan ur ő, a kinek különös ismertető jelei, hogy fülig szerelmes, nagyokat sóhajt és 1000 frt az évi fizetése. Mondjuk, hogy Balajthy urnak hívják a szerencsétlent. Tehát Balajthy ur addig eped, addig sóhajt, míg egy önfel-
 ledett pillanatában térdre borul a kisasszony előtt és szerelmet vall. A kisasszony az édes mama szigorú utasítása és élettapasztalat-
 ton alapuló receptje szerint erre fülig pirul és hebegni kezd:

— Kérem én azt sem tudom Balajthy ur, hogy mit mondjak, úgy meg vagyok hatva. Majd holnap vagy holnapután Balajthy ur! Addig is Isten önnel Balajthy ur!

És azzal arcát eltakarva fut a családi tanáchoz:

— Te mama! Tudod mi ujság? Balajthy szerelmet vallott és megkérte a keze met. Mit csináljak vele? . . .

A mama pedig hosszas fontolgatás után kimondja végérvényes határozatát:

— Azt se mondd neki édes leányom, hogy szereted, azt se, hogy nem. Ne kossa-
 razd ki, ha a kezdet kérné meg, de azt se ígérd meg neki, hogy a felesége leszel. Engedd remélni és légy hozzá tovább is ked-
 ves, csak ne nagyon, mert sohasem lehet tudni . . .

— Mit nem lehet tudni mama?

— Érts meg leányom. Ma még fiatal vagy és szép! Jöhet egy amerikai gazdag szalámigyáros, aki keresztül utazik itt és beléd szeret, jönnet egy szamar fiskális vagy doktor, aki idealista és nem keres sok hozományt. Szóval ki tudja, hogy mit végeztek a te jövődről az egekben? Balajthy minden esetre alkalmas anyag férjnek, de csak a végső szükség esetén, mikor már nincs kilátás arra, hogy nála jobb parthiera találás. Elszalasztani őt sem szabad, mert végre ő is csak jobb, mint egyáltalában semmi, tehát légy hozzá nyájas, de titokzatos. Légy okos és naiv, és ne értse meg soha, amire céloz. Ha a házasságról kezd beszélni, tereld a diskurzust ügyesen más témára, például az időjárásra, a népszinművelődés hanyatlására vagy akármi másra. Mindenesetre azonban úgy vigyázz rá, mint a szemedre, hogy el ne fusson és mindig kéznél legyen, ha esetleg szükség van rá.

Igy lesz Balajthy ur „rezervista vőlegény”, akit mindig szívesen látnak a háznál, akitől a kisasszony elfogadja a rózsákat és bókákat, a kinek a rossz vicceit megnevetik és akinek a második négyest mindenkor készséggel megígérik és a ki azt hiszi, hogy 1000 forint évi fizetés mellett ő a legboldogabb halandó a világon, de aki iránt menten

Mikor aztán Kovács Albert a képviselőház tegnapi ülésén ezt szemére vetette, azzal mentegőzött, hogy ezt tennie kötelessége volt, mert egy ifju az érettségén így felelt: „Alig szabadult meg hazánk a külső ellenségtől, máris új, belső ellenséget kapott a Habsburg házból.”

Nos hát, mi először is nem hisszük, hogy a pécsi gimnáziumban a tanulók ilyen feleleteket adjanak, még kevésbé hisszük, hogy tanáraink a történelmet így tanítanak, hanem igenis meg vagyunk róla győződve, hogy nem leplezik azokat a káros következményeket, amelyek az osztrák ház és a magyar nemzeti fejedelmek párt-hívei közt folyt belső villongásokból hazánkra zúdultak s hogy az osztrák császári hadaknak történelmileg bizonyított garázdalkodásait nem szépítgetik.

Az a nehézményezett felelet tehát szólhatott azokról a belső ellenségeskedésekről, amelyek a Habsburg-ház magyarországi párt-hívei s a nemzeti fejedelmek követői közt kitörték s a kormánybiztos ur, a ki előtt a magyar kultúra s a magyar nyelv egyformán idegenszerű, csak helytelen értelmezéssel magyarázhatta ki azt, hogy a pécsi főgimnáziumban a Habsburg házat, mint Magyarország belső ellenségét mutatják be az ifjuságnak.

De tegyük fel, hogy a kormánybiztos úr csakugyan hallott oly feleletet, a milyenről jelentése szól: hát következik-e ebből, hogy az a felelet megfelel a hallott tanításnak? Hisz megtörtént a pécsi jogakadémián is, hogy az államvizsgán egyik jelölt arra a kérdésre: mi az a pragmatika szankció, azt felelte: „a pragmatika szankció hazánk alkotmányos szabadságán ejtett legnagyobb sérelem”; pedig azt mindenki tudta, hogy ezt az akadémián soha sem tanították, azért a vizsgáló bizottság nevetett egyet a feleleten, de nem jelentette fel komoly képpel az intézetet a kormánynál.

Az érettségi vizsgálatra kiküldött kormányképviselő feladatát annak ellenőrzése képezi, hogy szamarak ne kapjanak

protekczióból diplomát, de nem az, hogy a tanítás szellemét vizsgálja. Ha csakugyan hallana olyan feleleteket, a minöket Schwikker ur hallani vélte, úgy igazítsa helyre ott a vizsgán szóbelileg, de ne jelentgesse fel a kormánynak, mert az e tárgyban kiadott miniszteri rendelet is csak arra nézve kíván jelentést tőle, hogy az illető középiskolai tanfolyam alatt fölkarolt tananyag mennyiségileg megfelel-e a megállapított tantervnek; hogy a tanítás színvonala a középiskolák számára kijelölt magisteriaton áll-e és hogy az érettségi vizsgálat eredménye megfelel-e a követelményeknek; de a tudományt kormánypárti uniformisba kényszeríteni, csak a legujabb sütetű kormányboldogító biztosoknak jut eszükbe.

* A vámközösség felmondása.

A magyar politikai pártok körében élénk visszahatást keltett az osztrák Reichsrath minapi határozata. Az a körülmény, hogy Ausztria a gazdasági közösséget éppen nem tekint megváltozhatatlan dolognak, általános megnyugvást keltett. Magyarország tehát minden megrázkódás és az Ausztriához való államjogi szövetség minden megbolygatása nélkül áttérhet a külön vámterület rendezésére. Ezt a megnyugvást, a mit különben törvényeink is biztosítanak, Magyarországon mindenki örömmel fogadja. Most a magyar politikai körökben mozgalom indult meg, hogy válaszul az osztrák képviselőház kijelentésére a magyar képviselőház is mondja ki, hogy a vámszerződés felbontását és az önálló vámterület felállítását maga is kívánja. Csakhogy ez a kijelentés nem szorítkoznék egy egyszerű akadémikus nyilatkozat megtételére és nem akarna kizárólag megfélemlítésre szolgálni, hanem komoly politikai jelentőséggel bírna, a mennyiben azzal a szándékkal is állíttatnék, hogy a magyar kormány szakisson meg minden tárgyalást a vámközösség megújítására nézve és tegye meg az intézkedéseket az önálló vámterület életbeléptetése iránt. Ebben az irányban a kezdeményezést

botránysan reális világban mégis hiába vár éveken át ábrándjaiban megálmodott előkelő kőrre, ha az a nyomorult ismeretlen nem akar feltűnni a horizonton, akkor Balajthy ur boldog lesz, mert akkor a szép kisasszony az elvirulás, a hervadás szomorú kétségbeesztő korszakát kezdi érezni, akkor nem vár többé semmire, hanem egy szép napon pirulva sugja a rezervista vőlegény fülébe.

— Nem bírom tovább tikolni érzelmeimet, beszéljen a mamával kedves Balajthy ur.

És Balajthy ur hirdeti az esküvő után városszerte:

— Én vagyok a legboldogabb ember a világon. Tíz évi lángoló szerelem után végre egymáséi leszünk.

És egymáséi lesznek. Szegény Balajthy ur!

II.

Dicsekvés és hűség nélkül legyen mondva, egy Don Juan sem kap talán annyi levelet szép leányoktól, asszonyoktól, mint a menyit kaptam én, mióta megirtan énekemet a „tartalékos vőlegények” érdekes specieséről. No egyik levélíró sem hízelt, egyik sem bókolt; hanem elnevezett sivar lelkű rouénak az egyik; pedáns blazirt ifju aggnak a másik és a harmadik, az szidott össze legha-

a függetlenségi és 48-as párt szándékozik megtenni, mely Ugron Gábor indítványára mai értekezletén foglalkozik behatóan e tárggyal.

* A kvóta bizottság megválasztása valószínűleg még e hét végén fog megtörténni. Ebben az irányban a kormány holnap teszi meg előterjesztését. A kvóta-bizottság áll 10 képviselőházi és 5 főrendiházi tagból. A magyar kvóta bizottság összeállítja véglegesen a kvótára vonatkozó adatokat és átiratban érintkezik az osztrák bizottsággal. A bizottság javaslatát az országgyűlés támogatja és ez állapítja meg a Magyarország által viselendő kvóta nagyságát. Ha Magyarország és Ausztria országgyűlése nem tudnak megegyezni, akkor a király dönt. A kvóta bizottság tárgyalásai a ma fennálló törvények értelmében rendkívüli fontossággal bírnak, mert az az által összeállított adatok szolgálnak a kvóta nagyságának megállapítására alapul.

Hirek.

Pécs, 1896. február 16. 19.

Tudtán kívül öngyilkos.

Tegnap a rendőrfőkapitánysághoz egy sürgöny érkezett Budapestről az egyik kerületi előljáróságtól. Csak ennyi állt benne:

„Szarvas Móric

öngyilkos lett. Igaz-e?”

A főkapitány ur kiterítette maga elé az asztalán a sürgönyt, elolvasta kétszer-háromszor is s aztán így szólt:

— Meglehet. Én nem tudom.

Azzal beszólította magához az ügyeletet rendőrbiztos s elébe tartotta a sürgönyt:

— Mi ez?

— Egy távirat, oldotta meg a könnyű találós kérdést a rendőrbiztos.

— De mi van benne?

— Nem tudom, még nem olvastam.

— No hát olvassa és tudja meg!

A rendőrbiztos elolvasta.

— Nos?

— Nincs róla semmi tudomásom, főkapitány ur.

— Ű . . . úgy?! Nos hát mikép lehet az, hogy Budapestre már elhat a hire s mi

ragosabban. Mégis ez a harmadik esett nekem a legjobban, mert a többek között azt írja:

„ . . . És ha ugyis van tisztelt uram, ha léteznek is a Balajthy fajta urak, a kiket szegény leányok tartalékban tartanak, hogy a legrosszabb esetben oltár elé lépjenek velük — hát ezt nem kellett volna önnek kiírni az ujságba: nehogy Balajthy urék óvatossabbak legyenek, nehogy észrevegyék, hogy őket csak úgy „baleset ellen való biztosítás képen” tartogatják a jól nevelt leányok, arra az esetre, ha nem akadna az idők folyamán horogra más jobb parthie. De maga ezt is kiírta, maga csunya maga roué . . .”

Ez a levél igazolta, hogy a „tartalékos vőlegények” tényleg léteznek, még pedig fölös számmal léteznek, mert, ime fölös számmal érkeztek hozzám az indiskrét leleplezésért haragot mutató levelek.

De létezik egy másik érdekes species is a „tartalékos menyasszonyok” speciese. Ezeknek bemutatásával teljes elégtételt szolgáltatok azon tisztelt hölgyeknek a kik zokon vették tőlem a vőlegényekre vadászó gyöngéd női nemnek kiméletlen lefotografálását.

A „tartalékos menyasszonyok” rendszeren diszei nemüknek. Csinos arcuk, kifejezésteljes szemük, bájosan fitos orruk, — és

tartózkodóbb, hidegebb lesz a kisasszony, mihelyt egy fényesebb állásu kőr szimatol a háznál. Ha azután ez a fényesebb állásu kőr kicsinyli a hozományt, vagy kicsinyli a kisasszonyt, akkor Balajthy ur iránt megint mindenki nyájas, megint mindenki kedves, még a morózus „pincsi kutya” is, aki csodálatos ösztönnel megérzi a családi tanács terveit.

Szegény Balajthy ur!

*

Balajthy ur voltaképpen nem is olyan szánalomra méltó alak, mert nem tudja, mit cselekszik és fogalma sincs arról, hogy ő csak amolyan „biztosítás baleset ellen.” Ő rendszerint mosolyog mindenhez és minden felé csak arról az „angyal”-ról beszél, akihez hasonló nincs több a földön. Így néha még reklameszköznek is jó, az ő rajongással hirdetett reklamjára figyelmessé lesznek a fiatal gavallérok a szóban forgó kisasszonyra, néha elég csinosnak találják, sőt el is veszik. Balajthy ur erre kétségbe esik, három napig öngyilkosságra gondol, három napig a hideg leli, de azután rendszerint nem lesz semmi baja. Vigaszt keres a csalódás ellen és beáll egy másik leány tartalékos vőlegényének.

És ha . . . ha a kisasszony ebben a

nem tudunk róla semmit? . . . Egy terem-
tésiben fel kell keresztetni azt az öngyilkost.
Jöjjön ide élém, ha élve, ha halva, de
jöjjön!

És megindult a hajsza az öngyilkos
felkutatása iránt.

Mindenek előtt azt kellett kideríteni,
van-e és ha van, hol van ilyen nevű ember
a városban?!

Szarvas és Mór; hogy fér ez össze?!
És csakugyan a legöregebb rendőrök sem
emlékeztek ilyen nevű egyénre; ők csak
Blau, Grün, Herzfeld, Sonnenfeld és a többi
ilyenfajta Mór-cokkat ismernek, a kik
közül azonban egy sincs Szarvas.

Aztán folyt a kérdezősködés, puhato-
lódzás nem rendőri körökben, de sehol sem
nyerhettek a kutatók felvilágosítást Szarvas
Móric létezéséről.

Az éjszaka aztán a rendőrorjárat egy
meglehetősen hűshagyókédi állapotban levő
fiatal legénynyel találkozott, amint a Vigadó-
ból igyekezett át a Hattyuba. S mivel na-
gyon is hangosan dudolgatta a polgári dalár-
disták kupléit, a rendőrkáplár megállította.

— Csend legyen! Hogy hívják?

— Sza . . . Szarvas Mór, kérem alássan.

— Micsoda? Hisz maga öngyilkos lett!
Hát hogy mer ilyen spicces állapotban járni
az utcákon.

— É . . . én? Ééén öngyilkos . . . kos?
Már kérem alássan . . .

— No jól van. Itt nincs helye a be-
szédnek. Jöjjön velünk a biztos ur elébe.

Az ipse szepegeve engedett a szónak
és ment. Bent a rendőrbiztos inspekciós szo-
bájában aztán még egyszer kellett hallania:
Hát maga az, a ki öngyilkos lett?

— Én, kérem alássan, Szarvas Móric
vagyok, de öngyilkos nem vagyok, ne tessék
velem tréfálni! Kelt ki sértett önérzettel e
kérdésre.

S mikor elébe tartották azt a bizonyos
táviratot, egyszerre csak elnevette magát és
a nagy nevetéstől alig tudta kimagyarázni a
dolog titkát.

Hát ez furcsa, igazán furcsa. Vala-
melyik cimborám cselekedhette meg ezt a
tréfát. Tetszik tudni, most magyarosítottam
meg a nevemet; Hirschről Szarvasra és azt
állítottam, hogy míg Hirsch Mór van ezen is
ezen a világon, Szarvas Mór csak magam
vagyok. Pedig hát Pesten is van, úgy látszik,
mert akkor nem ijedtek volna meg arra a
sürgönyre s nem lehetett volna az előljáró
urakat egy Szarvassal — lóvá tenni! Csatt.

igen kevés hozományuk van. Ama körülra-
jongott szép hölgyek osztályához tartoznak,
a kik legtöbbet táncolnak a bálban, legtöbb
udvarlóval dicsekedhetnek, legtöbb szerená-
dot és virágcsokrot kapnak — de mindezek-
nek dacára férjhez csak igen ritkán mennek.

Mariska kisasszony — mondjuk, hogy
Mariskának hívják — elbűvöl mindenkit
szépségével, a lelke üdeségével, műveltségé-
vel. Beszél franciául, virtuozitással zongorá-
zik, sőt a női kereskedelmi iskolát is igen
eredményesen végezte — de férjhez csak
igen ritkán megy.

Az ifju, a kinek alkalma van megie-
merni, okvetlen szerelmes lesz belé. Előbb
csak sóhajt, később csak lyrai verseket ír
„hozzá“ a helyi lapban, azután bokréttákkal
és szerenádokkal fejezi ki iránta szíve hő
érzelmeit és Mariska ezek alapján szentül
meg van győződve, hogy az az ifju éjjel
nappal arról gondolkozik, hogy mikor és mi-
képen kérje meg a mamától az ő aranyos
kezét.

De az ifjunak nem csak „lobogó szíve“,
hanem „praktikus esze“ is van. A szív az
tombol és versírásra ösztönöz, de az ész le-
hűt és a következő okoskodásra vezet:

— Szép leány, nagyon szép leány és
kedves — de kevés a hozománya. Elvégre

Napirend 1896. február 20-án.

Naptár: csütörtök, febr 20 — Róm. kath.:
Aladár. — Prot.: Aladár. — Görög-kel: (febr. 8.)
Tódor. — Zsidó: Adar 6. — Nap két 7 óra 1 per-
kor. — Nyugazik 5 óra 25 perckor. — Holn két
este 5 óra 59 perckor. — Nyugazik éjjelétán 1 óra
55 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok hideg:
légnymás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai
intézet jelsége szerint száraz éjjeli fagy várható.

Színház: „Uff király“, operette 3 felvonásban.
Pécsi zenészek hálja a Scholtz-féle sörházban
este 8 órakor.

Katonai utóállítás a Scholtz-féle sörházban
reggel 8 órakor.

— **(Bőjti prédikációk.)** A mai
nappal beköszöntött nagyböjt ideje alatt tar-
tandó bőjti prédikációk sorrendje a követ-
kező: a székesegyházban Csorda Béla
karkáplán tartja a prédikációt minden vásár-
nap délután 3 órakor; a ferenciek templo-
mában Derbits Dezső minden pénteken
délután 3 órakor; a belvárosi templomban
Kozári Gyula minden hétfőn délután 3
órákor.

— **(A pécsi Dalárda farsangi
estélye.)** A pécsi Dalárda farsangi esté-
lyére egészen megtelt a vén Hattyu nagy-
terme elegáns publikummal. A farsangi estély
műsora igen érdekes és farsangi bohóságokkal
telt volt s a közönség igen jól mulatott rajta
egész éjfélig, mikor táncra kerekedett a
fiatalság s Rác Gusztáv zenéje mellett tán-
colva keringőzött bele a — bőjtbe. Egressy
„Bordal“-át precízul adván elő az énekkar,
egy pár kuplé sorozat következett, majd a
„Kisértet“ és az indiai fülharmonikás társaság
kacagató előadásában gyönyörködött a hall-
gatóság. Általában a műsor minden száma
jól volt megválasztva a farsang temetéséhez,
mert a publikum szinte észrevétlenül kacagva
ért el a farsang végső perceihez, a mik épen
Storch „Vadász dal“-ának előadása közben
pörgöttek le. S ha még megemlítjük, hogy a
Dalárda e sikerült estélyének legbuzgóbb köz-
reműködői Jilly Alajos, Haksch Lajos, Hoffer
Károly, Eckhardt Antal, Egerszeghy Kálmán,
Müller Róbert, Koharics János és ifj. Eötvös
Gusztáv voltak, a minden ízében sikerült
farsangi estről beszámoltunk.

várhatunk, mert ki tudja, mit hoz a jövő!
Talán egy 100.000 frtos vén özvegyasszonyt,
aki lesz szíves korán elhunyni; talán egy
pupos, ragyavert gazdag kisasszonyt, aki
10.000 frt évi apanage-zsal feledteti egyéb
fogyatékoságait. Ez esetben bolondság volna
idealizálni és Mariskát elvenni. Minthogy a
Mariska hozománya is több, mint épeséggel
semmi, — ha gazdagabb lány nem akadna,
elveszem őt.

Igy lesznek a Mariskák „tartalékos
menyasszonyok.“ Végső eszközei az elodá-
zatlan adósságok rendezésének, végső re-
ményei a beperelt váltókkal fenyegett gaval-
lóroknak.

S ezért a Don Juanok kurizálnak neki
a végső lehelleltig, ki nem fogynak a bók-
ból és ömlengésekből. Ugy mutatják, mint-
hogy ha nem mernének, — pedig valójában
még nem akarnak. Tartogatják szép szóval,
semmire sem kötelező vallomásokkal az esetre
— ha jobb parthie nem akadna a horogra.

Mikor azután az ifjuság, meg a váltó
lejár, mikor az uracs kopaszodik, ráncosodik,
a hitelezők pedig türelmetlenkednek — ak-
kor a don Juan térdre borul Mariska előt-
és vall:

— Oh nagysád! Nem birom tovább tit-

— **(Baranyai huszárok.)** Így ne-
veztek régente a cs. és kir. 8. számú huszár-
ezredet, mely holnap (csütörtökön) ünnepli
kétszázéves fenállásának jubileumát. A most
jubiláló 8. Pálffy huszárezredet magyar fiuk-
ból 1696. február 20-án alakították. Első
parancsnoka Mihályi Deák Pál volt. Még
ebben az évben megkapta a „tűskeresetséget“,
a temesvári vár alatt a törökökkel vívott
ütközetekben. A Deák huszárok zöld dol-
mányt, veres nadrágot, kurta sarkantyus
csizmát és kalpagot viseltek. A tisztek dol-
mányát arany, a legénységet pedig veres és
zöld sujtások díszítették. Oldalukról nehéz
és kissé görbe kard függött. Mikor 1697-ben
Jenő herceg a Pétervárad felé operáló sereg
parancsnokságát átvette, a Deák huszárok
ezrede volt az avantgarde. Az 1714-iki fran-
cia háboruban többször kitüntette magát az
ezred, mely később, 1734-ben a felső olasz-
országi seregbe is be volt osztva. Mikor VI.
Károly halála után a francia-bajor sereg
betört Felső-Ausztriába, az ellenség ellen
küzdött csapatok között ott voltak a baranyai
huszárok is. Így nevezték akkor a Deák-
ezredet. A harc győzelemmel végződött. A
baranyai huszárok úsöbe vették az ellenséget
és 200 fogollyal és nagy zsákmánnyal
tértek vissza. Ezután még számos csatában
nyertek diadalt; részt vettek a boszniai
okkupációban is. Az ezredet, melynek tulaj-
donosa későbbben Erdődi Pálffy András gróf
lett, jellemzi az is, hogy tisztjei közül tizen-
hatan kapták meg a Mária Terézia-rendet.
A jubileumot Klagenfurtban tartják meg, a
hol az ezred, melyet Budapestről egészíte-
nek ki, jelenleg állomásozik.

— **(Új vasúti engedményes.)** A
kereskedelmi miniszter a Pécsről Regenye,
Viszló, Harkány, Siklós, Gordisa községek
érintésével a Dráván át Dolni-Miholjácra
vezetendő helyi érdekű vasútra — melynek
eddig engedélyese Szily Pongrácz országos
képviselő volt — az előmunkálati engedélyt
Lederer Sándor dr.-nak, a magyar-belga
fémiparrészvénytársaság igazgatójának, adta
ki.

kolni öt év óta lobogó szent érzelmeket,
mely emészt, sorvaszt és elpusztít, ha ön
nem könyörül rajtam. Imádom önt nagysád,
szívem egész hevével . . . stb. stb. Mondja
ki hát a végzetes igent, vagy nemet! Akar-e
az enyém lenni, örökre az enyém . . .
stb. stb.

És azután beszél a don Juan a mamával,
majd később a papával, a ki szomorú aro-
cal vallja be, hogy bizony csak ötször forint
hozománya van a leánynak.

— Oh kérem, a pénz mellékes; ki törő-
dik itt a pénzzel! . . .

És Mariska büszkén hirdeti a barát-
nőinek:

— Milyen ember, istenem, milyen em-
ber! Öt éven át rajongott értem és végre
mégis meg merte kérni a kezemet. Mégis
vannak hűséges, önszentlenül szeretni tudó fér-
fiak a világon.

Bizony vannak. Vannak tartalékos vő-
legények és tartalékos menyasszonyok. És
boldogok azok a jámborok, a kik nem vessik
est észre magukról soha.

Fehér Dezső.

— **(Himen táblájáról.)** Vége lévén a farsangnak, akár be is szüntethetnők est a hírünket, melynek feladata az egyik csütörtöktől a másik csütörtökig a pécsvárosi anyakönyvi hivatal házassulandók kihirdetési táblájára kifüggesztett új jegyespárok neveit összegezni. A házassulandók évadja mert bizony elmúlt a farsanggal s a kik kima radtak belőle, majd csak husvét utánra számíthatnak arra, hogy főként alá kerülnek, avagy a férji hivatásnak lesznek felkent lovagjaivá. Esért bizony megritkult a jegyespárok névsora a kihirdetési táblán s ma épen csak két oly jegyespár neve van ott, kik a legutóbbi hét leforgása alatt jelentkeztek az anyakönyvvezetőnél s ezek: **T a b a k Lajos** József róm. kath. Pécs és **J i l l y O l g a**, róm. kath. Pécs; továbbá **V a v i k a Á d a m**, róm. kath. Pécs és **S t a b l e r M á r i a**, róm. kath. Pécs. Node ha tekintetbe vesszük, hogy a farsangban összesen 54 pár kelt egybe az anyakönyvvezető előtt: így a farsangot elég dicséret illeti meg; s míg ha azt vesszük, hogy a polgári házasság életbelépte, mult évi október hó elseje óta 101 pár lépett házasságra, viszont a házassági kedvet kell olyan mérvűnek városunk fiatal sága körében tekintenünk, mely elég biztosítékot nyújt arra nézve, hogy — nem marad üresen a nagybőjtben sem Himen táblája.

— **(Betegsegélyzőpénztári közgyűlés.)** A pécsi kereskedelmi alkalmazottak betegsegélyző pénztára jövő hó 28-án tartja a pécsi kereskedelmi ifjúsági kaszinóban évi rendes közgyűlését. A közgyűlésen beterjesztik az igazgatóság jelentését a mult évről, utána a mult évi zárszámadást, mérleget és statisztikai kimutatásokat, majd a felügyelő bizottság jelentése után következik az igazgatóságba 36 rendes és 12 póttagnak, továbbá a felügyelőbizottság tagjainak megválasztása.

— **(A pécsi polgári daloskör)** tegnapi bolond-estélye színültig töltötte meg a Vigadó nagytermét, sőt a későn jöttek az étterembe szolgáló ajtón keresztül mulattak azon a sok mókán, a mikkel ez a törekvő egyesület mulattatta a közönséget. A program tételei, miután mindegyikre egy néhány „hogy volt”-ot kellett csinálni, egész éjfélig kitöltötték az időt és a kik ott voltak, valamennyien jól töltötték az időt. A haladást, a szorgalmat általában konstataálni lehet az egész egyesületen, a mint azt fényesen bebizonyította mindjárt az első szám eléneklése, midőn az egész daloskör egész precizitással adta elő Huber férfikarra átírt népdalait. A többi farsangi bolondságokban **G a n t h e r F e r e n c**, **B e d ő K á r o l y**, **B o t t l i k I m r e**, **H o r v á t h G y ö r g y**, **K á l o z y J ó z s e f**, **K o n v a l i n k a K á r o l y**, **L e n g y e l J ó z s e f** tűntették ki magukat. Végül ködfátyolképek sikerült bemutatása zárta be a programot, melyben **S c h i m a c s e k k a r m e s t e r** mint kiváló eszellemidőző mutatta be sokoldalúságát. Lassacskán kihordták az asztalokat és az a sok szép leány, meg fiatal asszony táncra kerekedett, a derék dalosok gondoskodtak róla, hogy senkinek se legyen panasza, hogy nem vigan táncolt át a nagybőjtbe. A mulatság a fényes erkölcsi siker mellett szép anyagi eredménnyel ért véget.

Korodi primás minden hurja összekapadt, mire a társaság — úgy hajnal felé — szétoszlott.

— **(Hangverseny.)** A pécsi iszraelita nőegylet jövő hó 7-én táncal egybekötött hangversenyt rendez, saját alapja javára, a Hattyu termeiben. A táncos **J ó n á s J á n o s** senekara szolgáltatja a zenét. Jegyeket előre válthatni **A l t** és **B ö h m** kereskedésében.

— **(Ipartestületi közgyűlés Mohácsen.)** A mohácsi általános ipartestület évi rendes közgyűlésén — a mely vasárnap volt a mohácsi városháza nagytermében — **J a h o d a E d e** testületi elnök tette meg először is a mult évről szóló jelentését, melyből többek közt kitűnik, hogy a testület az önálló vámterület mellett foglalt állást a vám és kereskedelmi szerződés ujjabb megkötése tárgyában. Rendezett a testület a mult évben tanoncmunka kiállítását is, melyen 133 kiállító volt, s mely kiállítás céljaira a pécsi keresk. és iparkamara 20 frtot, **N é m e t L i p ó t** bellyei uradalmi ügyész 1 drb. aranyat, a mohácsi iparostanonciakola-bizottság 30 frtot és a mohácsi iparosok olvasóköre 10 frtot adományozott. A millenniumi kiállításban való részvételre a testület két tagja, **S e b ő k M i h á l y** műtakács és **S z e k e r e s S á n d o r** műpatkoló jelentkezett, s egy iparossegéd, **T i s c h l e r J ó z s e f**, fazekas. A testületnek a mult évben 448 tagja volt; bevétele 1126 frt 15 kr, kiadása 990 frt 59 kr, maradvány 135 frt 56 kr; a testület összes vagyona pedig 843 frt 66 krt tesz ki. A tisztikar a következőkép választotta meg: elnök lett **J a h o d a E d e**; számvevők **R a b i n t L a j o s**, **H e d r i c h P é t e r** és **F ü h r e r N á n d o r**. A tizenkét előjárósági tag megválasztása s indítványok letárgyalása után a közgyűlés véget ért s utána nyomban megalakult az új testületi előjáróság is, melyben alelnökként **D o j k i t s A n d r á s t**, pénztárossá **S z a l l á r A n t a l t** és jegyzővé **T ó t h L a j o s t** választották meg.

— **(A szegzárd-báttaszéki vasut.)** A szegzárd-báttaszéki helyiérdekű vasut pótbéjárása tegnapelőtt ment végbe. A bejárásen résztvettek: **P é t e r f f y L a j o s**, miniszteri titkár, bizottsági elnök és **S p á n y i K á l m á n**, műszaki tanácsos. A földmívelési minisztérium részéről: **M a r s o v s z k y I m r e**, főmérnök. A megye részéről: **F ö r d ö s V i l m o s**, tiszti ügyész, **F o r s t e r Z o l t á n**, I. aljz, **S t e i n e k k e r F e r e n c**, gazd. felügyelő, **N u n k o v i t s F e r e n c**, főszolgabíró, **M a r k ó G u s t á v** államépítészeti főmérnök. A terézianumi uradalom részéről: **M i t t w e g h H e n r i k** főtiszt és **S i m o n I s t v á n** ispán. **P i l i s k ö z s á g** részéről: **A s z t a l o s S á n d o r** bíró és **H e r c z e g h J ó z s e f** jegyző. Továbbá **L e o p o l d L a j o s**, a vasut engedélyese, **G r a b e r** főmérnök, az építési vállalat részéről pedig **B e c k V i l m o s** irodafőnök és **W a l l e r s t e i n** mérnök. Az engedélyes által a variánsra vonatkozólag bemutatott tervek ellen senki sem tett kifogást s a műtárgyakra nézve is egyértelmű megállapodás jött létre. A vasut építését az engedély kiadása után azonnal megkezdik, mert a sinek és talpfák már szállításra készen vannak, utóbbiak az államvasutak közgei által át is vették.

— **(Szini előadás.)** Mult csütörtöki számunkban, a melyben a német-bólyi r. k. ifjúsági egyelet szini estélyéről tettünk emli-

tést, egyuttal jeleztük, hogy a német bólyi r. k. legényegylet is fog hasonló ily előadást rendezni, a mely folyó hó 16-án, vasárnapon, az egyelet nagytermében folyt le. A műsort a következő pontok töltötték be: 1. „A záruk vége.” Maszlaghyt, 1 felvonásban. 2. „Eine Kneipp'sche Kur”, L. Remmo. Vigjáték 3 felvonásban. 3. A repülőgép problémája. Felolvasa **S t r e i c h e r J ó z s e f**, német-bólyi plébános. — A mi az előadást illeti, az a legszebb összhangban folyt le, a mit részint az idézett elő, hogy a szereplők szerepeiket kifogástalanul tudták, részint az a dicsérendő buzgalom, a mely által a német-bólyi intelligenciának legnagyobbra sikerült játékot nyújtottak. Főleg az első darab érdemel említést, a melyben **I d a** és **T ó n i** szerepét **H o f f m a n n A n n u s k a k. a.** és **H e r r e s z b a c h e r J ó z s e f** tiszta magyarsággal és szép tudással játszották meg. Érdekes volt a **K n e i p k u r a** is, a melynek meséje a vörishofeni gyógyhelyen játszódik le. Általános derűtséget okoztak a mezitlábos és paplanokba beburkolt szereplők, a melyet csak fokoztak a különféle mókák. **S t r e i c h e r J ó z s e f** plébános felolvasása különösen a hölgyeknek tetszett, midőn a befejezésben abbeli reményének adott kifejezést, hogy nemcsak a repülőgépet fogják feltalálni, hanem oly szárnykészüléket is, a melynek segítségével az ember maga is fog majd repülni tudni. Em litést tett a légi kalandokról, a melyeket itt ott meg fog ugyan zavarni egy-egy gonosz felhőnek kiürített tartalma, de ami nem fog sokat levonni abból az élvezetből, a melyet a repülés nyújt. Ennél sokkal nagyobb az a veszély, a mely a férjes nők részéről fogja fenyegetni a férjurak szárnyait. És hihetőnek tartja, hogy a kis feleség egy szép reggelen férjének szárnyát szegi, ha repülő kedvében a kijelölt határt túl találná lépni. Ezek után szinte feleslegesnek tartjuk megemlíteni, hogy a német-bólyi r. k. legényegylet szini előadásának sikere teljes volt.

— **(Rendkívüli közgyűlés.)** **H a l v a x J ó z s e f** igazgató lemondván a Mágocsvidéki Takarékpénztárnál viselt igazgató tagsági állásáról, az így megüresedett tagsági hely betöltése végett a pénztárat igazgatósága rendkívüli közgyűlést hi össze jövő hó 5 ére, melynek egyetlen tárgya az üres igazgatósági tagsági hely választás után való betöltése lesz.

— **(Táncoszosorcska Bar-Monostoron.)** Folyó évi március hó 1-én Bar-Monostoron a **L á n g - f é l e** vendéglőben a helybeli és környékbeli iszraelita ifjúság egy zártkörű táncoszosorcskát rendez. Beléptidij személyenkint 80 kr., családjegy 2 frt. Kezdeté fél 8 órakor.

— **(Tanító választás.)** Pécshez közel egy órajárányira fekvő **H i r d k ö z s á g** ben a tanító nyugdíjaztatása folytán megü rült kántortanítói állás betöltését illetőleg f. hó 16-án volt a választás. Csekély számú jelentkező közül **C s á k y V i r g i l** h. hetényi segéd-tanító lett megválasztva.

— **(A lövöldözés áldozata.)** Em litettük levelezőnk közlése alapján, hogy **B.-Monostoron** lakodalom alkalmával egy suhanc vőfél balkezét ellőtte. A szülők és hozzátartozóinak hanyagsága folytán nem részesült azonnal orvosi gyógykezelésben s csak harmadnapra fordultak segélyért, amikor a löseb már üszködésbe ment át s így az orvosi tudomány sem segíthetett s a sebesült legény a lövés után egy hétre kiszenvedett.

— **(Felülfizetések.)** A pécsi **M u n k á s k é p z ő E g y l e t n e k** f. hó 15-én tartott álarcsbálján felülfizetni szivesek voltak: **L ö h é t z**

Istvánné és Török Antalné 3 frt 30 krt, Bóza Jánosné 2 frt 78 krt, Egy apáca jelmezes nő 1 frt 65 krt, Dollinger András 1 frtot, Trasza József 1 frtot, Dömötör István 50 krt, Hazlinger N. 50 krt és Klincsák Teréz 20 krt. Fogadják a szíves adakozók a rendezőség köszönetét.

— **(Megégett leány.)** A bányászok gyermekei mellékkeresetkép a bányákból kivetett törmelék-szenet szoktak szedgetni s ezt szegényebb embereknek eladni. Hétfőn is ezzel foglalatoskodott több bányászgyerek Szabolcs bányatelepen, miközben tüzet is raktak, hogy annál melegedjenek, de a melegedés szerencsétlenül esett ki, mert egy Flórián Franciska nevű 13 éves leányka ruhája nagyon közel jutván a tűzhöz, meggyuladt, mire megrémült társai futásnak eredtek, hogy segítséget hívjanak. Mire azonban a segítség megérkezett, a szerencsétlen leány már életveszélyes égési sebekkel borítva, eszméletlenül terült el a földön. Bevitték tehát a vigyázatlanság áldozatát kétségbeesett szülei lakására, hol 24 órai kínos szenvedés után tegnap délután ki szenvedett.

T a n ü g y.

)(**Tanügyi állapotok Tolnamegyében.** Tolnavármegye kir. tanfelügyelőjének legutóbbi jelentése szerint a győnkí német ev. ref. iskola összes és az udvarii ág. ev. iskola alsó három osztályában a magyar beszéd még mai napig is, tehát német testvéreinknek bevándorlása óta elmúlt körülbelül

150 év után is, teljesen ismeretlen. Továbbá a kistormási, miszlai és győnkí ág. ev. iskola-épületek, az első padosatlan volta és rosszantága, a második minden kritikán alul léte, a harmadik pedig ódonága miatt a célnak nem felel meg. Végül a dombovári, szegszárd ujjvárosi és bölcskei róm. kath. iskolák oly tulzafoltak, hogy bennök közegészségellenes a tanítás.

Törvényszék.

§ A ki megveszi, a mit tőle loptak el. Bizony ilyen furcsa színben tűnik fel ma a pécsi kir. törvényszék előtt Schlesinger Salamon rácmecseki lakos, aki mint panaszos állt a bírák előtt. Azt panasolta pedig, hogy 1894. márc. 1-én éjjel két lóra való szerszámját valaki ellopta az istállóból; mikor másnap hiába kereste a tolvajt, mint-hogy szerszámokra szüksége volt, a bonyhádi vásárra akarván menni, hát felkereste Hering Pált, a kiről hallotta, hogy van eladó lószerszáma. Kapott is tőle szerszámot, a mit hogy 6 frtért megvesz, ennek tanúságául 1 frt foglalót is adott neki. Mikor aztán hazament, akkor vette észre, hogy az a szerszám az övé, a mit az éjjel elloptak tőle, csak egyes darabokkal van kitoldva-foldva, hogy rá ne ismerhessenek. Azonnal feljelentette hát a lopásért Hering Pált, a ki ma hamvazó szerdán, tehát egy

bizonyos bűnti eledelre emlékeztető nevének épen a legmegfelelőbb időben állt a kir. törvényszék előtt. Azonban a panaszos Schlesinger sehogy sem tudta igazolni, hogy ő olyan ember lenne, a ki azt is megveszi, a mit ő tőle magától loptak el; s mert a vádlott határozottan állította, hogy a bűnjelként felmutatott lószerszámok a saját tulajdonai s ezzel ellenkeszt, t. i. hogy azok Schlesingeréi volnának, a tanúk sem tudtak vallani: a kir. törvényszék tehát es ügyben felmentő ítéletet hozott.

Közigazdaság.

□ **Pótvásár Német-Bólyban.** Német-Bóly községben a múlt év október hó 20-ára esett, de elmaradt országos vásár helyett a kereskedelmi miniszter jövő hó 19 ére pótvásár tartását engedélyezte.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése febr. hó 19-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A kultusz-tárca részletes költségvetésének a tárgyalását folytatták ma is, és folytatni fogják holnap is.

Verecs József a református tanítóképezdék fölállítását sürgeti.

Hock János a felekezeti iskolák tanárainak fizetésemelését szorgalmazza.

172

A gróf ellenállhatatlanul vonzatra, lassu léptekkel közeledett és megfogta a grófné kezét, minden szó nélkül, a nélkül, hogy a fiatal nő föl merte volna vetni reá tekintetét.

Szinte megszibbadni érezte idegeit erre az érintésre, azt hívén, hogy Savaréze áll mellette. Halálos borzadály futott át tagjain. Majd minden erélyét összeszedve:

— Legyen meg elégtétele, uram, — mondá megtört hangon. — Eljöttem. Ime, itt vagyok!

A gróf hirtelen eleresztette Cecilia kezét.

A fiatal nő föltekintett és éles kiáltással, elrémlen vonult vissza a terem egyik sarka felé.

— Károly! — mormogta. — Ez Károly! . . . El vagyok veszve!

A férj közeledett feléje. Cecilia első ijedtségében menekülni akart. Aztán megadta magát sorsának és lecsüggeszté fejét, mert lehetetlenségnek tartá önigazolását.

— Elveszttem, — gondolta. — Ez kétségkívül a Savaréze bosszujának a műve. De te tudod, én istenem, hogy ártatlan vagyok . . . kezeidbe ajánlom lelkemet.

A gróf nyugodtságot erőltetve, így szólt:

— Futsz tőlem Cecilia. Hát félsz a férjedtől?

— Ó, nem, Károly! — viszonzá a grófné s szeme megcsillant a remény sugaraitól. — De nem számítottam rá, hogy téged itt lássalak! . . .

— Valóban? — viszonzá a férj nyájaskodva; — ugy-e azt hitted, hogy távol vagyok . . . s te fölhasználtad az alkalmat az elhagyott lakás fölkeresésére . . .

— De te, Károly, — vágott közbe a grófné, — hogy jöhettél te ide? . . . Ki vezetett téged ide? . . . Miért jöttél erre a helyre? — Miért?

XVI.

— Ez a két asszony ugyancsak hűségesen támogatja egymást, — gondolta a gróf. — Én így gondolkoztam: Ceciliának barátnőre van szüksége, nőtársra, oly valakire, a ki feledtethesse vele, hogy nincsenek gyermekei. Szegény Cecilia! Mily jószágot, ragaszkodást tanusít leányom iránt! . . . Tehát oly hatalmas varázsszal bír a tiltott szerelem? Blanka, Cecilia és régi emlékeimből Felicia, — mind a hárman meghódoltak neki.

Majd a végtelen kétségbeesés kifejezésével autogta:

— Felicia, Blanka, Cecilia . . . Irántatok érzett szerelmem kihűlt és oly hideg, akár a sir! Föltűnnek előttem mind a hárman, bájosan, mosolygóan, bevallva, hogy ők szerettek, mert ez általános törvény s nekem tanácsképpen azt susogják fülembe: ne igyekezzem arról tudomást szerezni, hogy a bűzös, kövér talaj idézi elő a rózsák illatát.

Ugy érezte, hogy mindjárt airásra fakad. Szomorúságát görcsös nevetéssel fojtá el egy pillanatra.

— Ó, mennyire szerettem őt! — folytatá zokogva.

— Szerettem Ceciliát és megbocsátok neki. Hadd éljen boldogul! Én nem fogom őt többé látni, nem teszek neki szemrehányást . . . Valóban, ez a báróné nekem jó szolgálatot tett.

Néhány percig gondolatokba merült a gróf.

Kellett e neki még többet megtudni? A kihallgatott párbeszéd a vadászatkor, a jelenlétében a kandalló párkányára csempészett levélke, Cecilia maga-

Wlassich Gyula kultuszminiszter kijelenti, hogy minden évben nagyobb összeget fognak fölvenni a költségvetésbe a képezési tanárok fizetéseinek rendezésére.

Batthyány Tivadar gróf a kereskedelmi iskolák tanárai helyzetének javítására föl hívja a miniszter figyelmét.

Várady Károly kérdezi, hogy miért nem rendesnek be a nemzeti múzeumban Kossuth-szobát?

Wlassich Gyula kultuszminiszter kijelenti, hogy az országos képtárnál folyamatban levő vizsgálat eddigelé nagyobb hiányt nem konstataált. A Kossuth-szobának nincs helye a múzeumban, hanem a Kossuth-ereklyéket más ereklyékkel együtt egy külön létesítendő ereklye-múzeumban fogják elhelyezni.

Hock János a dekoratív művészetekre hívja föl a miniszter figyelmét.

Bartók Lajos a képzőművészet körében végbement helytelen kinevezéseket teszi szó tárgyává.

Rigó Lajos és Veres József a református egyházak nagyobb segélyezését sürgetik. Utóbbi határozati javaslatot nyújt be, mely szerint a kormány utasítandó lenne, hogy a kegyuraság rendezése és az egyházak segélyezéséről törvényjavaslatot készítsen, melynek megvalósítása nélkül az egyházpolitikát nem lehet levenni a napirendről.

Szóltak még Holló Lajos és Polónyi Géza.

Az ülés két órákor végződött.

TÁVIRATOK.

A nyugatindiai háború.

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Fabra” ügynökség jelenti Madridból, hogy Weyler tábornok távirata megerősíti a hirt, mely szerint Macas felkelővezérnek sikerült bandáinak megosztása által a Havanna és Batabano közti katonai vonalat áttörni és keleti irányban előrenyomulni. Több spanyol zászlóalj üldözi a felkelőket, kik minden összeütközést kikerülve, szokatlan mozgékonyt tanúsítanak és minden áron azon vannak, hogy a háborút huzzák-halaszszák.

— **Bolgár események.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szófiából alaptalannak jelentik ki azt az ismételt felmerült hirt, hogy Ferdinánd fejedelem elismerésével egyidejűleg Kelet-Ruméliának Bulgáriával való egyesítése is bekövetkezik. Az egészben csak az a valóság, hogy mihielyt a fejedelmet az összes hatalmak elismerik, a porta Kelet-Rumélia főkörmányzójává fogja őt ki nevezni.

— **Oláh fészkelődések.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A nagyszebeni oláh komité manifestumot becsátott ki, melyben kijelentik, hogy a harcot újra fölveszik. A manifestumot Lukácsiu és társai nem irták alá.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó

Eladó ház.

A pécsi Mária utca 16. számú egyemeletes ház készpénzfizetés mellett szabad kézből eladó

Bővebb felvilágosítással szolgál a ház tulajdonosa.

Karlbauer József
Budapest Prófeta u. 6. sz.

Bérbeadó.

A székesegyházi úrodalom tulajdonát képező

szabolcsi téglatelep

és a mánfai határban lévő

kőbányák

bérbeadók. A feltételek megtudhatók Hegedüs számtartónál Pécs, Szepes utca 10.

A szigeti külvárosban Kaszárnya u. 30. sz. alatt

egy három szobás lakás,

kerttel, istállóval s egyéb mellék-helyiséggel május 1-ére bérbeadó. Bővebb felvilágosítással a semináriumi vicerector szolgál.

viselete és az a mély szomorúsága, melyet nem tud többé elpalástolni: eléggé figyelemreméltó jelek.

Ó, ez elég, nagyon is sok volt. A gróf nem akarta viszontlátni nejét, sőt Savaréze-zel sem kívánt többé találkozni.

Ugy gondolkozott, hogy a szolgálatkész báróné megtesz majd neki némi szíveséget s elmegy, ha megkéri őt és megmondja Ceciliának, hogy férje itt volt, megbocsát neki és hogy ártatlannak hitte őt. De, csekély fontossággal bír, bármit mondjon is el a báróné, föltéve, hogy Cecilia nem jön el!

A gróf ki akarta kerülni azt a szörnyű fájdalmat, melyet a légyottra megjelenés látása okoz neki. Jobbnak vélte, hogy maradjon, és pedig azért, hogy Savaréze-t kérdőre vonja és végezhesen vele.

Visszatért abba a szobába, a hol Helént találta. Aztán kezébe vett egy gyertyát s csakhamar meggyőződött, hogy a tárt ajtókon át a báróné odahagyta a pavillont. Azt hitte és azt kellett hinnie, hogy óhaját a báróné megelőzte, legalább Ceciliát illetőleg.

— Ez különös! — mormogta, visszatérve a szalonba. — A báróné elfutott, hogy hirt adjon és Cecilia nem fog eljönni! . . . És senki sem fog megjelenni. . . Holnap pedig azt fogják nekem mondani, hogy álmodtam!

A gróf dühösen ragadt meg egy széket s fölemelte azt, minthogy szétzúzni akarva azzal a ravasz cselszövényt, a melylyel körüli volt véve.

Azonban ez a dühöngés csakhamar megszűnt és ennek az érzésnek a helyét egy másik érzés, az égő kíváncsiság váltotta föl. A széket lassan aláeresztette és ráült.

— Várjunk még kissé, — gondolta magában. —

A báróné bizonynyal először Ceciliát értesítendő távozott innen. Lehetetlenség, hogy Savaréze tudomást nyert volna arról, hogy itt vagyok. Talán el fog jönni.

Csaknem ugyanabban a pillanatban gyöngé nesz hallatszott a pavillon ajtaja előtt.

— Ez ő! — szólt a gróf felszökkenve.

És a terem egyik sötét zugába vonult, hogy Savaréze-t tetszése szerint, minden feltartóztatás nélkül belépni engedje.

De nem Savaréze, hanem Cecilia lépett be.

Ő éppen akkor hagyta oda Chanterive-t, midőn a báróné a pavillont nagy sietve odahagyta, hogy figyelmeztesse a grófnét; azonban a sötét utakon a két nő elkerülte egymást.

Cecilia eljött, fölálodva büszkeségét, csakhogy férjének életét védelmezze és Mártha jövőjét biztosítsa.

El is gondolta utközben magában, hogy mily nagy áldozatot hoz ő ezzel a lépésével; de azért bátran, szilárd léptekkel haladt előre.

Azonban, mikor a kitűzött helyhez ért, erejét fogyni érezte.

— Helén itt van, — mondá magában. — Majd előszólítom őt. Nem akarok ezzel az emberrel egyedül maradni. . . Nem, nem!

Ingadozva haladt előre. Egyik butoron kalapot pillantott meg, a gróf kalapját és rémülten hőkent vissza.

— Ő itt van! — gondolta félig elalélva. — Savaréze itt van!

Lesüté a fejét, mozdulatlan maradt, mint a vilámsujtott.

A legszebb

meghívók,

tánczrendek,

eljegyzési,

esketési és

látogató jegyek

készítettnek

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utca sarkán.

627. sz.
tlkvi 1896.**Póthirdetmény.**

A dárdai kir. járásbíróság mint tlkvi hatóság közhirre teszi, miszerint a Béni Izsák Ferencz vörösmarti lakos végrehajtónak, Ganser Fülöp s neje Schmeringer Katalin vörösmarti lakos végrehajtást szenvedettek ellen 279 frt 40 kr. s jár. iránti végrehajtási ügyében 8073/1895. sz. a kibocsátott árverési hirdetményével a vörösmarti 676. sz. tjkvben felvett 140. hsz. 78. sorsz. házra s belsőségre 197 frt, a vörösmarti 1225. sz. tjkvben felvett 1509/b hsz. ingatlanra 258 frt, a vörösmarti 1447. sz. tjkvben felvett 1502. hsz. ingatlanra 190 frt, s a vörösmarti 1800. sz. tjkvben felvett 1507. hsz. ingatlanra 156 frt kikiáltási árban Vörösmarton a jegyzői irodában 1896. évi márczius hó 9. napjának d. e. 9 órájára kitűzött árverés az 1881. 60. t. cz. 167. §-a alapján Windheim és Tausz cég beremendi lakos végrehajtató érdekében is 80 frt tőkekövetelés és jár. kielégítése végett megtartatni fog.

Dárdán, 1896. évi február hó 11-én.

Maurer Frigyes
kir. albiró.**Hirdetmény!**

A baranyamegyei hitelintézet mint részvénytársaság igazgatósága a f. évi február hó 15-én tartott ülésének határozata alapján, most első ízben hívja fel a tisztelt részvényeseit, hogy részvényeik után a még be nem fizetett 50%-ot, részvényenkint 100 koronát, két egyenlő részletben, s pedig felét: f. évi márczius 5-ikéig, másik felét: f. évi márczius hó 20-áig az intézet pénztáránál Pécsen, avagy Budapesten a „Belvárosi takarékpénztár részvénytársaság” pénztáránál, a fizetésnek a részvényre leendő rávezetése ellenében, befizetni sziveskedjenek.

Pécs, 1896. február hó 18-án.

**A Baranyamegyei Hitelintézet mint
Részvénytársaság Igazgatósága.**

Védjegy. Védjegy.
Védjegy. C. Brády

**Mária-
czelli
Gyomor-
cseppek**

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismert és házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfútság, savanyu, felbőgös, hasmenés, gyomorfájás, felesleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcsök, szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámrondákknál.

Említett bajoknál a **Máriaczell gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerháza Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriaczell gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Pécsen: Irigalm. gyógyszer., Zeiga László gyógyszer., ifj. Erreth János gyógyszer., Sipőcz István gyógyszer. és Göbel Kálmán gyógyszer. Pécsváradon: Dvorsky Béla gyógyszer., Siklóson: Petrasch gyógyszer. és Szentgyörgyi M. gyógyszer. Szigetvárott: Salamon Gyula gyógyszer. és Visy Sándor gyógyszer.

Kathreiner-féle
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉ

Mindentől kapható - 25 kr.

Mi a
Kathreiner-féle
Kneipp-maláta-kávé?

Valódi egészségi és családi kávé, mely Kathreiner gyártási módja által a kedvelt valódi kávé ízét nyeri. Eltekintve egyéb előnyeitől, már ez okból különbözik ezen maláta-kávé minden más hasonló gyártmánytól.

A Kathreiner-féle kávé a legizletesebb, legegészségesebb és legolcsóbb pótkávé. Természetes tiszta gyártmány egész szemekben, miért is felette előnyösen használható, az örölt és az okból a vevő közönség által nem

ellenőrizhető pótkávéval szemben, melyek hatósági vizsgálatok tanúsága szerint gyakorta idegen anyagokkal hamisítvák.

Elsőre csak harmadrészen, később felében adhatjuk a Kathreiner-kávét a valódi kávéhoz, s így az egészségre megbecsülhetetlen hatása mellett minden háztartásban jelentékeny megtakarítást eszközölhetünk.

A Kathreiner-féle kávét a legelső orvosok ajánlják, s az ugy nyilvános intézetekben, mint családok ezrei körében naponta jónak bizonyul. Sőt magában, azaz valódi kávé hozzáadása nélkül használva, a Kathreiner-féle kávé a legjobb erősítő szer és a legegészségesebb, legkönnyebben megemészthető és egyszerűen a legizletesebb ital.

Lelkiismeretes gazdasszony vagy anya, általában kávéivó, egészsége érdekében perczig se habozzon Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét használni. Az értéktelen hamisítványokkal szemben, melyekkel ma is csalják a közönséget, a vételnél vigyázni kell a fehér eredeti csomagokon látható névre

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekében ne engedjék magukat rábeszélésre! A valódi „Kathreiner” sohasem szabad más csomagolásban, vagy nyitott árúként eladni.

